

ЛЕНАРТ НЮБЛУМ НАШИТЕ ТАЙНИ ПРЕГРЕШЕНИЯ

Превод от шведски: Вера Ганчева, —

chitanka.info

С почти незабележимо движение на лявата си ръка той даде знак на обоя да започне и в притихналата концертна зала се разля вълшебна арабеска.

Другите дървени духови инструменти полека се присъединиха. Свръхземна прелестна хармония. А сега изненадващият звън на чинелите. Всеки път се опасяваше, че ще прозвучи прекалено късно, но двата месингови диска се удариха именно в онази стотна от секундата, както той и композиторът бяха заповядали.

После четирите тромпета, сподавени, почти езически фанфари, отново удар на чинелите, последван пак от фанфари, сетне литаврите и накрая целият оркестър в буйно, ликуващо форте.

Очите на диригента блестяха, ноздрите му потръпваха от страстта, която изпитваше към музиката, и всеки нерв, всеки мускул на тялото му бяха частици от тази чудна симфония.

— Каква благородно изваяна глава! — прошепна в ложата си принцесата на придружаващите я лица.

— Гениално! — мълвяха на третия ред онези, които държаха разтворени партитури. — Сякаш я слушаме за пръв път.

Критиците си кимаха едва доловимо един на друг, изненадани и както никога победени.

Той вдигна лявата си ръка, за да приглуши звука, фортето заглъхна и премина в адажио, прозрението на старостта и есента след бурите и страданията на младостта. Само флейтите и един самотен кларнет тъжно повтаряха темата на фортето.

Зад кулисите директорът на концертната зала вече примъкваше огромен лавров венец, украсен с лента и златна лира.

Край входа за сцената една дама, с лице, закрито от гъст воал, остави букет тъмночервени рози на портиера.

— Дойдох тук с риск за живота си — промълви непознатата.

Представителят на „Карнеги хол“, който чакаше нервно с договор за турне из Америка, пъхнат в джоба на самото му от камилска вълна, се сепна втрещен и прошепна:

— Тази дама не беше ли...

— Да, но никому ни дума! Бъдете дискретен, господине! — отвърна портиерът.

Фоторепортерите мълчаливо нагласяха магнезиевите лампи на фотоапаратите си и ги зареждаха с нови филмови ролки. Някой

забеляза, че принцесата не е вече в ложата си. На улицата спря телевизионен микробус и набързо започнаха да разстилат кабели към фойето за артистите.

Но симфонията още не бе свършила.

Точно когато човек би могъл да предположи, че краят ѝ ще прозвучи примиренчески, екнаха три тромбона и цигулките запяха подкупващо и нежно, сякаш обещаваха друг, по-добър свят. Палката вибрираше в ръката на маестрото и светлината на прожекторите превръщаше прошарената му коса в ореол.

Хиляди, украсени със скъпи накити гърди въздъхнаха от възторг и можеше да се дочуе как дебелокожи инак бизнесмени неохотно мърморят:

— Дяволски добре!

Млади влюбени търсеха ръцете си.

Сега оставаше само финалът. Отметнал глава, с победоносна усмивка на тънките устни, богопомазаният диригент призова към изключителна съсредоточеност своите сто двадесет и един музиканти — всичките свършени майстори на своите инструменти — и вдигна ръце за последното неистово кресчендо...

В този момент се позвъни на външната врата.

Деловодителят бързо изключи грамофона, пъкна обратно в саксията стръка цвете, с който бе дирижирал, и се втурна да отвори на жена си, купила от града подвързочна хартия за учебниците на децата.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.